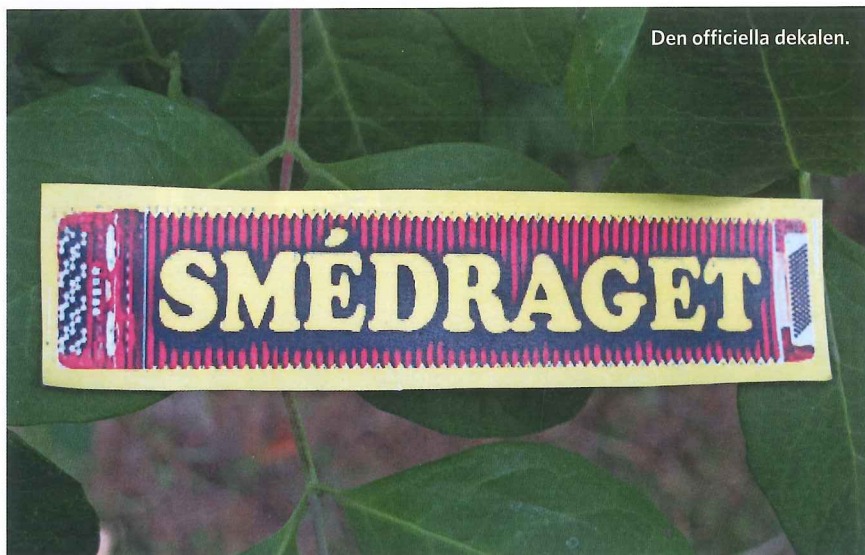

Vindlande toner i virvlande vindar

Text och foto: Gun Sundberg

Så kunde äntligen Eskilstuna Dragspelsklubb Smedbälgarna återuppta traditionen med sin dragspelsstämma i kanten av friluftsområdet Vilsta. Det hotande regnet höll sig borta den här soliga första lördagen i juli. Men blåsten! De musikanter som hade lösbladssystem och klädnypor fick det mer än marigt.

Den officiella dekalen.

Ari Haatainen och Leif Björklund.

En scenvagn hade hyrts och ställts upp framför raststugan/restaurangen. Däremellan fanns dansgolvet fyllt med stolar men viktigast fyllt av dragspelsvänner.

Intresset från gästande orkestrar att delta hade inte varit så stort men hemmapubliken bänkade sig inför de tio olika

konstellationerna på scenen under den fem timmar långa konserten.

Klubben har gott om egna orkestrar så att fylla programmet med ivrigt spelsugna var inte svårt. Men gäster först!

Välkommen tillbaka
"Micke och hans döttrar"

hade bänkat sig längst fram på scenen redan under allspelet och fick sedan sin spelstund. Micke Eriksson (från utmarker söder om Vingåker) med sitt dragspel höll ett vakande öra/öga på Sofia Hammel (blockflöjt) och Sara Önener (durspel).

Sara hade bl a arrangerat två

Olle Johnny-låtar för den här trion och publiken visade sin uppskattning över instrument-sättningen.

Avslutande "Vara Skogsdunder" av MusOlle fick arrangörerna att önska trion välkommen tillbaks på ett caféprogram under kommande året.

Monica Molander
sångerska i
Stora Gruppen.

Lottförsäljarna Monica
Johansson, Lotta Björvang,
Merja Holm och Inger
Winther.

Ordföranden Gunnar Andersson, Årets Smedbälgare Lennart Mild, konferencieren Ann-Marie Nordqvist, dragspelaren Göran Axelsson beredd med Eskilstunaminnen.

► **Lennart Årets Smedbälgare**
Så "dundrade" hemmaklub-
bens Stora Gruppen igång med
"Lättvindlig polka" och ett all-
sångspotpurri, där refrängsång-
erskan Monika Molander entu-
siastiskt drog igång publiken.

Gitarr, flöjt, trummor och
mängder av dragspel bildade en
härlig musikmatta.

I en lämplig paus korades
Lennart Mild till Årets Smed-
bälgare för sitt mångåriga och
förtjänstfulla arbete till klub-
bens fromma.

Blommor, tal och present
överlämnades innan Göran
Axelsson passade på att med
sång och därtill dragspel fram-
föra sin egen textversion av
Jularbos Eskilstunaminnen.

Blandad kompott

Från Södertälje hade Tälje-
bälgarna rest för att närvara.

De fyra dragspelsdamerna
Karin Aldrin, Gunvor Ström-
bom, Britta Björketun och
Kerstin Sundin samt ståfele-

basisten Klas Welander anträdde
lite mödosamt scenvagnens
vingliga trappor i den mer är
friska blåsten, men se'n blev det
spela av!

Arrangerad musik bjöds med
schwung och precision ibland
annat ett valspotpurri och
"C'est si bon".

Hemmaklubbens Finstämt
(fioler, dragspel, gitarr och
elbas) övertog scenen med allt
från inledande Allan Erikssons
Sommarbruden till avslutande
Arrividerci Roma.

Ett sprintlopp

"Glatt och blandat" är som
namnet antyder en blandning
av fyra fioldamer från Eskils-
tuna-Strängnäs och en man på

dragspel (nyss nämnda Årets
Smedbälgare). Taubes Dansen
på Sunnanö blev särskilt vacker
i deras tolkning.

Otålig väntande på sin tur
var det Eskilstunabaserade ban-
det Anniz, där kapellmästaren
drev igång sina fyra karlar med
"Finska polkan" och "Skogs-
blommor."

Dragspel, trummor, gitarr,
elbas och sång gav ett varierat
program.

De i publiken som trodde sig
kunna ta en välbehövlig paus i
detta musikaliska maratonlopp,
blev nog sittande när dragspels-
kungen Ari Haatainen anträdde
scenen med sin ackompanjator
Leif Björklund.

Här var det inte tal om något

"Glatt och Blandat": Anna Leander, Gunnel Lord, Lena Johansson, Ann-Liss Bergqvist och Lennart Mild.

Trummor
Bosse Lewin,
gitarr Olavi
Kihlbo,
vibrafon
Almer
Hedman.

Musik ÄR roligt, tycker
Stig-Erik Dahlin och Tom
Björkner i Smékläng.

Göran Axelsson
med egen text till
Eskilstunaminnen.

maratontempo utan snarare ett sprintlopp.

Det är då Ari trivs som bäst när hans fingrar får flyga över tangenterna i ett rasande tempo.

Lite lugnare takter bjöd hemmaklubbens rödskjortade Sme'halverna på med sina sex dragspel, en slagverkare och en elbasist i allt från "Fly me to the moon" till "Vildkatten".

Härlig avslutning

Många i klubben vill spela jazz på dragspel och har därför bildat gruppen Jazzbälgarerna.

Det är medlemmar från andra av klubbens grupper som med fyra dragspel, en elbas, en gitarr, en slagverkare och en vibrafon

framför jazzstandards. "I'm gonna sit right down and..." fick också sång.

När det var dags för sista gruppen Sméklång blev inte alla av scenen, för några ingår i den här gruppen också.

Tur var väl det för Almer Hedman att inte behöva släpa iväg med "vibbran".

Det här är ett rutinerat gäng som inte har behövt stöd av noter på scenen på de senaste 40 åren, så att få det att svänga så att den tålmodiga publiken entusiastiskt orkade applådera – det var inte svårt för de fem herrarna.

Och det blev en värdig och härlig avslutning på en musikspäckad lördag! ■

Anniz: Karl-Erik Carlsson, Annie själv, Hans Strömbergsson, Tommy Wesster och Leif "Chicago" Johansson.

Sméhalverna.

Täljebälgarerna.

"Micke med döttrar".